

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Remediu[m] pro iis qui mortis pœna[m] time[n]t.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

REMEDIVM PRO IIS QUI
*non mortem, sed mortis pœnam
 timent.*

SUNT etiam nonnulli Deum alio-
 quin timentes, qui non timent qui-
 dem mortem, sed dolores mortis à dæ-
 mone obiectos, vnde & mortis memo-
 ria eis redditur grauis & molesta. Hic ti-
 mor oritur, aut ex melancholia, aut ex
 diffidentia quadã in Deo, quasi parũ sit
 fidelis, humanus & amabilis, & licet sit
 Pater, plus tamen oneris imponat,
 quàm ferre valeamus, ac proinde sinat
 se à Patribus carnalibus vinci in asabi-
 litate, fide, & discretionẽ.

Debet ergo homo se totum, & per
 omnia resignare in manus Dei, & con-
 fidere diuinam bonitatem temperaturã
 mortis dolores, v. tolerari queant, &
 si grauiore fuerint, addituram etiam
 vires & auxilia.

DEI ea natura est, vt homini, quò in
 maiori periculo est, hoc maius auxiliũ
 præstet: quoque grauius à dæmone af-
 fligitur, hoc amplius præsentiam decla-
 ret, & solidam afferat consolationem.

Nec tota scriptura aliud clamat, quã
 curam Dei erga nos esse maximam, &
 pro.

providentiam planè paternam, maximè in periculis grauioribus.

Vide, quàm duris supplicijs, & im-
mensis cruciatibus permiserit afflic-
sanctos martyres, & tamen in illis con-
stantissimi & fortissimi perstiterunt, &
cum summo gaudio mortem comple-
xi sunt.

Cogita, quot quotidie, maximè boni,
morte occumbant, quanta auxilia illis
praestet Deus, eaq; noris tibi nõ defutura.
Cõsidera etiam, eũ tibi hactenus nõ
imposuisse onus maius, quàm ferre po-
tueris: imo tulisti onera, quæ nunquam
existimasses te ferre potuisse. In morte
ne ergo deerit?

Nonnum quoque est sententias quã-
dam scripturæ in mentē reuocare, ma-
ximè quando eiusmodi cogitationes
occurunt, ut sunt hæc.

Psalm 30.

Rom 7.

*In te Domine speraui, non confundar in
aeternum.*

Si Deus pro nobis, quis contra nos?

*Quis sperauit in te Domine, & confusus
est? Et alias similes.*

Et si Iesus Christus mortuus est pro
te, ac si opus esset, paratus sit iterum pro
te mori, quomodo potes cogitare illum
te tali hora deserturum?

Et si tanto amore, toties se tibi dat in
fide

sanctissimo Sacramento, quomodo, obliuiscetur tui, quando opera eius maxime indigebis?

Adhuc ipse dicit, prius matrem oblituram proprii filij, quam ille sit obliturus nostri: ut declarat amorem suum tenerimæ cuiusvis matris amore esse teneriorem. Si ergo mater tantum amorē ostendit erga unicum & dilectissimum filium, quid faceret DEVS erga nos qui sumus eius filij? *Esa. 49.*

Ait S. Ioannes, cum Christus Dominus noster dilexisset suos in vita, in fine dilexisse eos: Hæc enim veri amoris est proprietas. *Ioan. 13.*

Et si dum esset in cruce in tantis pœnis & doloribus, non solum memor fuit matris & S. Ioannis, sed etiam eorum, qui ipsum spoliabāt, fama, fortunis, vita, quomodo nunc in morte obliuiscetur eorum, qui amore suæ maiestatis nullius rei rationem habuerunt?

Dicamus ergo cum S. Augustino. *Domine hic ure, hic seca, sicut placet, ut in æternum parcas. fiat voluntas tua.*

Et si commendamus liberè animas nostras in manus Dei, cur non multò securius commendemus & corpus?

Si quotidie dicimus, *Fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra*, id est in anima &

corpore, voluntas Dei, omneque bonum nostrum, cur similibus tentationibus turbamur?

Debemus igitur tunc libentissimum suscipere omnes illos dolores, & infirmitates quantumuis diurnas dicendo Domine paratum est cor meum ad omnia perferenda, quæ tibi placuerint. Sic enim oblectationi sumus Deo, angelis solatio, & dæmonibus confusio.

Vtile quoque est mentem ab huiusmodi cogitationibus auertere, dicendo Fiat, quicquid Domino placuerit. Quod enim illi placebit, certè bonum erit. Quod & gratiam tunc largitur perferendi omnia, quæ ipse voluerit. Facere denique quod faciunt pueri, qui licet audiant alios loquentes de caritate annonæ, peste, bello, & aliis malis, nihilominus incunctè viuunt, coniecta omni cura in suos parentes.

REMEDIVM PRO QVA-
uis afflictione.

Primum est. Certissimò credere nullum tribulationis genus, fastidij, morboris, vel aliud quippiam graue & molestum nobis contra voluntatem nostram euenire, quod non proficiscatur à Deo.